

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1013

гр. София, 10.01.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 55 СЪСТАВ, в закрито заседание на десети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КАМЕЛИЯ ПЛ. КОЛЕВА

като разглежда докладваното от КАМЕЛИЯ ПЛ. КОЛЕВА Гражданско дело № 20221110153509 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 140 от *Гражданския процесуален кодекс* (ГПК).

Образувано е по предявен от Д. Г. Д. срещу Министерство на вътрешните работи (МВР) осъдителен иск с правно основание чл. 181, ал. 1 във връзка с чл. 142, ал. 1 от *Закона за Министерството на вътрешните работи* (ЗМВР) за заплащане на сумата 4320.00 лева – парична равностойност на полагаща се, но неосигурена безплатна храна в качеството му на служител на МВР, за периода 15.09.2019г. – 15.09.2022г., ведно със законната лихва от подаване на исковата молба – 03.10.2022г., до окончателното плащане;

Ищецът твърди, че е бил в служебно правоотношение с ответника, като от 01.02.2017 г изпълнявал длъжността началник сектор „База за отдых „Зеленика: - Китен“ към отдел „Почивно дело“ при дирекция „Управление на собствеността и социалната дейност“ – МВР до 15.09.2022 г, когато правоотношението му било прекратено. Посочва, че на основание чл. 181, ал. 1 ЗМВР във връзка с чл. 4 от Наредба № 8121з-773 от 01.07.2015 г. за условията и реда за осигуряване на храна и левовата □ равностойност на служителите на МВР ежесмесечно получавал левовата равностойност на полагащата му се храна в размер на 120.00 лева, определен ежесмесечно съгласно заповед на министъра на вътрешните работи. Твърди, че е назначен на тази длъжност съгласно заповед на министъра на вътрешните работи № 8121 К-1309/03.02.2017 г, с която му било определено основното месечно възнаграждение, което не включвало левовата равностойност на полагащата се храна. Сочи, че в рамките на три години преди прекратяване на правоотношението му със заповед № 8121 К-10627/02.09.2022 г, считано от 15.09.2022 г., а именно за периода 15.09.2019 г. – 15.09.2022 г. не му е била осигурявана ежесмесечно и не е била изплащана левовата равностойност на полагащата му се храна. Посочва, че като

служител на МВР попада в обхвата на текста чл. 142, ал. 1, т. 2 ЗМВ, който е изключен от правилата на Наредба № 8121з-773 от 01.07.2015 г., но обосновава дължимостта на вземането, позовавайки се на чл. 56 и чл. 181, ал. 1 ЗМВР и твърдейки, че специалните норми на ЗМВР следва да намерят приложение при липса на норми в ЗДСл. Развива аргументи, че с приетия подзаконов акт неправомерно бил ограничено правото на определени служителите на безплатна храна, вкл. и на ищеца. Обосновава размера на вземането си, позовавайки се на заповед на министъра № 81213-1464/31.12.2019 г.

В срока ответникът е подал писмен отговор. С него прави възражение за недопустимост на иска, тъй като трудовото правоотношение е с предприятието, в което е съответната длъжност съгласно чл. 61, ал. 2 КТ. Ответникът не оспорва, че в периода 15.09.2019г. – 15.09.2022г. ищецът е заемал посочената от него длъжност в органите на МВР, както и че със заповед № 8121 К-10627/02.09.2022 г, считано от 15.09.2022 г. на Министъра на вътрешните работи служебното му правоотношение е било прекратено. Ответникът оспорва иска. Развива подробни съображения във връзка с приложимата нормативна база, като прави извод, че чл. 181 ЗМВР се прилагал за служителите, които били държавни служители и отношенията им се регулирали от ЗМВР, а ищеца, въпреки че бил служител на МВР, бил такъв по чл. 142, ал. 1, т. 2 ЗМВР, поради което за него се прилагал ЗДСл. Навежда доводи за приложимата към предходен момент нормативна уредба, като прави извод, че при действието на отменени нормативни актове правоотношение между страните е било регулирано по друг начин, съответно различни са били и правните последици, вкл. по отношение процесната сума. Прави извод, че ищцата не е лице от тези по чл. 181, ал. 1 ГПК на която се дължи безплатна храна или левовата ѝ равностойност. Отделно твърди, че такава храна, респ. нейната равностойност, се дължи, в случай, че служителят извършва специфична дейност, но сочи, че доводи за такава не са наведени в исковата молба. Прави възражение за погасяване на част от вземането по давност. Иска отхвърляне на предявените искове. Представя доказателства и претендира разноски.

Съдът, след като извърши проверката по реда на чл. 140, ал. 3 ГПК, намира следното:

В тежест на ищеца е да докаже, че е бил в служебно правоотношение с ответника за процесния период, по силата на което попада в обхвата на категорията държавни служители на които се дължи предоставянето на безплатна храна или легова равностойност, както и размера на претендираното обезщетение и търсеното акцесорно задължение за лихва за забава.

В тежест на ответника е, при установяване на горните обстоятелства от ищеца, да докаже, че е заплатил търсените суми. Ответникът носи тежестта да докаже и правоизключващите си възражения.

Представените от страните документи са от значение за правилното решаване на

делото, поради което следва да бъдат приети като писмени доказателства.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените с исковата молба и с отговора на исковата молба документи като писмени доказателства по делото.

ОТДЕЛЯ ЗА БЕЗСПОРНО и ненуждаещо се от доказване обстоятелството, че ищецът е бил в служебно правоотношение с ответника като за периода 15.09.2019г. – 15.09.2022г. и е изпълнявал длъжността началник сектор „База за отдых „Зеленика: - Китен“ към отдел „Почивно дело“ при дирекция „Управление на собствеността и социалната дейност“ – МВР, което правоотношение е било прекратено със заповед № 8121 К-10627/02.09.2022 г, считано от 15.09.2022 г., на Министъра на вътрешните работи.

***СЪДЪТ** напътва страните към спогодба, медиация, преговори или друг подходящ според тях начин за извънсъдебно и доброволно уреждане на споровете помежду им. На страните се указва, че при приключване на делото със спогодба, ще бъде върната половината от внесената държавна такса. Ако страните решат да започнат процедура по медиация, делото ще бъде спряно, а давност няма да тече, така че не съществува опасност от накърняване на права или злоупотреба с такива. Извънсъдебното уреждане на спора би било в полза на страните с оглед запазване на добрите отношения между тях, както и предвид възможността да бъдат спестени значителни по размер суми, свързани с евентуални разноски в исковото производство или пък принудително изпълнение на задълженията (разноски в изпълнителния процес).*

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **04.04.2023г. от 15:00 ч.**, за когато да се призоват страните.

УКАЗВА на страните, че мотивната част на настоящото определение има характера на проект за доклад по делото по смисъла на чл. 140, ал. 3 ГПК, който при липса на твърдения за нови факти и обстоятелства в насроченото съдебно заседание, може да бъде обявен за окончателен доклад по делото по смисъла на чл. 146 ГПК.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Препис от определението да се изпрати на страните, като на ищеца се изпрати и препис от писмения отговор и приложенията към него, подаден от ответника.

Съдия при Софийски районен съд: _____